



INFORME DE LA REUNIÓ AMB EL CONSELLER DE SANITAT del 29-10-2002

Arran del desallotjament de delegats/des d'hospitals de la XHUP, per la força, de la Conselleria de Sanitat el passat 23-10, es va concretar finalment una reunió amb el Conseller de Sanitat Sr. Eduard Rius.

A la reunió hi ha assistit:

Per part de la Conselleria:

Sr. Eduard Rius, Conseller de Sanitat
Sr. Ramon Massaguer, secretari general
Sr. Rafel Oleza, director general de serveis
Sr. Prats, director general del SCS, que s'incorpora més tard

Per part d'UGT i de la IAC:

Sr. Juan Cobacho, representant d'UGT
Sr. Miquel Torner, IAC de l'Hospital de Mataró
Sra. Montserrat González, UGT de Parc Taulí
Sr. Enric Noguera, IAC de l'Esperit Sant de Santa Coloma
Sra. Nelly Pérez, UGT de St. Antoni Abat de Vilanova
Sra. Jacinta Pérez, IAC de l'Hospital Sant Joan de Déu de Martorell
Sra. Magda Bernal, UGT de Hospital Municipal de Badalona
Sr. Xema Aliste, IAC primària de Palamós

El Conseller comença dient que per ell aquesta reunió no s'hauria produït, però atenent el compromís del Sr. Massaguer, allà ha vingut per escoltar-nos.

Per part dels sindicats es fa un repàs de la situació del sector concertat i les negociacions del conveni XHUP. Es recorda al Conseller que fa dotze anys que s'està incomplint la LOSC i 3 anys que s'està incomplint una resolució unànime del Parlament de Catalunya instant a l'equiparació. Se li recorda la seva promesa ara farà un any que l'equiparació seria una realitat durant el període 2002-2004 i que el Parlament de Catalunya va fer una dotació pressupostària, amb caràcter finalista i considerat suficient per la patronal, per aquesta finalitat, malgrat poc temps abans tant sindicats com patronals havien coincidit que els fons necessaris pujaven a 21.700 milions de pessetes. Que fa dos anys que estem sense conveni i no hem vist ni un duro ni cap voluntat d'avançar cap aquesta equiparació. Que el preacord signat el mes de juny per les patronals amb AMIC i CCOO no solament s'allunya de l'equiparació i de l'aplicació de la normativa europea, sinó que a més s'ha mostrat clarament inoperatiu per a resoldre el conflicte històric i actual del sector concertat, independentment de les categories i grups professionals, i que sembla estar a punt de trencar-se. També se li planteja el dubte més que raonable que la patronal destini els 15.000 milions als

treballadors i no a altres finalitats. S'emplaça al Conseller a fer gala del compliment de les lleis, les resolucions del Parlament i la seva paraula.

El Conseller diu que l'equiparació es pot interpretar de moltes maneres i que per a ells el preacord de les patronals i alguns sindicats de la XHUP equival a l'equiparació. Que tant a l'ICS com a la XHUP s'està respectant la negociació col·lectiva; que per a ells és millor que tots els sindicats estiguin d'acord amb els pactes, però que si no és així... no hi poden fer-hi res. Que ell també esperava que arran de la signatura del preacord a la XHUP se signés el conveni i que espera que es faci molt aviat. Que els preacords s'han de respectar quan se signen i espera que així ho faci tothom. Anuncia que la Conselleria garantirà que els 15.000 milions vagin destinats als treballadors, doncs hi haurà una clàusula específica hospital per hospital i una comissió de seguiment per garantir-ho.

IAC i UGT insisteixen amb el caràcter vinculant de les lleis i del Parlament de Catalunya i que el preacord signat, en el cas que fructifiqui, està molt lluny de tot això.

El Conseller arriba a dir que quan tinguin majoria parlamentària (?) canviaran la llei i que el model català contempla diversitat de models de relacions laborals. Que les seves prioritats pels anys futurs són la primària, els sòciosanitaris i la salut mental, i que per ells ja s'han acabat les qüestions pendents a nivell de la XHUP. Posa com a exemple de tot això que en els propers 5 anys volen crear 100 equips d'atenció primària autogestionats i que cadascú serà diferent a nivell laboral.

Se li diu que, atenent que aquesta serà la seva darrera legislatura, l'acabi honrosament aplicant l'equiparació, però se'n torna a rentar les mans aduint que hi ha un marc de negociació col·lectiva i que la signatura del preacord ha deixat molt clar cap on van els trets.

S'acaba la reunió una hora després sense cap acord ni compromís per part del Conseller i els seus acompanyants.

Barcelona, 29 d'octubre de 2002